

El llibre màgic de les calipàndries

Hi havia una vegada un drac que nomia Queixals de Foc, tenia 8 anys i era d'un lluent verd llima. Vivia a la llunyana illa dels Volcans Ardents.

Una nit va esclatar una forta tempesta i va ploure molt, molt, molt, molt a l'illa. En Queixals de Foc es va aixecar i va fer un esternut eixordador; tremolaren les pedres i els arbres de tota l'illa.

En Queixals de Foc estava refredat. Havia de menester un metge i va recordar que el seu amic el llangardaix Escamós, el qual havia estudiat medicina a l'illa Curatot. En Queixals de Foc va pujar damunt l'Orcabús, una balena amb dues cadires al llom, i creuant el mar de les Aigües Negres, va arribar fins a la consulta del metge Escamós.

- Bon dia, doctor Escamós... Aaaaaaaaatttttttttxxxxxxxxuuuuuum –li va sortir a en Queixals de Foc.
- Amic meu, quina calipàndria que has agafat! –va dir el vell llangardaix.
- Doctor, què puc fer per curar-me? –va respondre en Queixals de Foc. Cada vegada que faig un esternut em surt una bafarada de foc i cremo tot el que està a prop meu.
- Et donaré el *Llibre màgic de les calipàndries*. Has de seguir totes les seves instruccions si vols posar-te bo –va explicar el metge per, seguidament, amagar-se al seu humit forat.

En Queixals de Foc va tornar cap a l'illa dels Volcans Ardents amb l'Orcabús i començà a seguir les instruccions del llibre.

El *Llibre màgic de les calipàndries* mostrava que la millor poció per curar el Mal d'aaaaaaaatttttttttxxxxxxxxuuuuuum era fer un xarop amb el suc de la falguera ardent.

Primer va anar a recollir tres fulles de falguera ardent del jardí del volcà Bocadefoc, amb aquestes fulles va preparar un suc amb una forta olor de sofre, i hi va afegir una mica de cendra dolça de la platja de lava blanca. S'ho va prendre d'un sol glop.

- Aaaaaaaaahhhhhhhhhhh, que és de xerec aquest xarop!!! –va cridar en Queixals de Foc.

Tot d'una li va fugir el mal que tenia i es va posar bo.

Així, va tornar a ser el ferotge drac de l'illa dels Volcans Ardents.

